

træffe saadanne Foranstaltninger overfor Erhvervslivet som dem, han her tilsigtede, men jeg tvivler for mit Vedkommende meget paa det, for det vilde jo for Byerhvervene være at komme fra Asken i Ilden. Det vilde saa vist ikke gavne dem at komme ind under denne socialdemokratiske Kontrol, som man her i Virkeligheden ønsker.

Tilbage har jeg blot at besvare en Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vedrørende den Undersøgelse, som blev foretaget i det tidligere Industriudvalg angaaende Toldbeskyttelsens Størrelse. Det virkelige Forhold er det, at der i det tidligere Industriudvalg blev foretaget to Undersøgelser, nemlig dels en Undersøgelse af Toldbeskyttelsens procentvise Forhold til Varepriserne i 1913 og 1926 og dels en Undersøgelse af Størrelsen af Industriens Toldbeskyttelse. Disse to særskilte Undersøgelser skulde foretages gennem det statistiske Departement, og i hvert Fald for den første Vedkommende har det statistiske Departement arbejdet med Spørgsmaalet og overvejet Forholdet, og fra Departementets Side vil man være i Stand til at blive færdig med dette Arbejde i Løbet af en Maanedstid, og det vil da for saa vidt kunne overgives til Rigsdagen. Dog mener jeg, at det vil være naturligt, at man fra Industriudvalgets Side faar Lejlighed til at fremsætte sine Bemærkninger til denne Undersøgelse, saaledes at de kan forelægges Rigsdagen samtidig med Resultatet af den Undersøgelse, som er foretaget af Statistisk Departement.

For det andet Spørgsmaals Vedkommende, Toldbeskyttelsens Størrelse, ligger Forholdet knap saaledes, idet det vil kræve mere omfattende Arbejde fra det statistiske Departements Side at blive færdig med Behandlingen af dette Spørgsmaal. Dog mener jeg det naturligt og rigtigt, at ogsaa dette Arbejde bliver fuldført af Departementet. Men jeg mener her som ved det først omtalte Spørgsmaal, at før der bliver Tale om at forelægge Resultatet for Rigsdagen eller for Offentligheden, maa man fra Industriraadets og vel ogsaa fra Industribranchernes Side have Lejlighed til at gøre sine Bemærkninger til Resultatet af disse Undersøgelser. Selv om disse i det store og hele kan være rigtige, bliver de dog paa visse Omraader skønmæssige, og det er derfor naturligt, at Industrien faar Lejlighed til at fremsætte sine Bemærkninger om dem, før de bliver forelagt Offentligheden.

Endelig opfordrede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard stærkt til at gennemføre Mærkningsbestemmelserne i stort Om-

fang, saaledes at det køvende Publikum blev i Stand til at klargøre sig, hvilke Varer der var af dansk og hvilke af udenlandsk Oprindelse. Jeg er ganske enig med ham i dette. Ogsaa jeg har megen Sympati for, at Publikum skal kunne gennem Mærkning blive klar over, hvilke Varer der er af danske og hvilke af udenlandsk Oprindelse, og vi har for Tiden til Behandling i Ministeriet forskellige Spørgsmaal vedrørende dette Forhold, Spørgsmaal, hvis Afgørelse vil falde i en nær Fremtid.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Pürschel): Medens jeg stillede mig noget tvivlende om, hvorvidt Hensynet til parlamentarisk Tone krævede, at jeg takkede Ministeren for hans Velvillie før, da jeg havde Ordet, er jeg ikke i en saadan Tvivl, naar jeg nu skal begynde at tale til det ærede Medlem Hr. Stauning, for jeg kan ikke sige andet end, at vi fra vor Side har kun Grund til at takke for Tilsagnet om saglig Forhandling om Lovforslagene. Det er jo alt, hvad vi paa dette Tidspunkt ønsker. At der er afgørende Divergenser i Opfattelsen, særlig med Hensyn til, hvorledes Forbrugerne skal beskyttes, det er jo en kendt Sag, og det behøver jeg ikke at fordybe mig nærmere i. Fastheden af den konservative Opfattelse paa dette Punkt behøver man ikke at drage i Tvivl. I øvrigt er vi naturligvis, det siger sig selv, villige til til alle Sider at forhandle om Enkelthederne i disse Lovforslag, og jeg skal derfor ikke komme meget ind paa Enkeltheder.

Naar det ærede Medlem spurgte: hvorfor kun disse to Forslag? saa er dertil at sige, at Arbejderne jo har tiltraadt disse Forslag, hvilket maatte give dem en særlig Styrke, og i øvrigt er vi jo villige til at overveje, om ikke andre Industrier maatte kunne hjælpes paa tilsvarende Maade.

Naar det ærede Medlem sagde, at en Beskyttelse af Konfektionen jo kun var en Beskyttelse af en forholdsvis ringe Interesse, Arbejdslønnen derpaa, idet Klædet, som anvendtes, var udenlandsk Klæde, saa er der dog dertil at sige, at lidt har jo ogsaa sin Ret. Den udenlandske Konfektion benytter sikkert ikke dansk Klæde til Fremstilling af de Varer, den sælger her i Landet, saa der er dog under alle Omstændigheder nogen Gevinst paa dette Punkt.

Hvad Sikring mod Prisforhøjelse angaar, naaede man det jo i 1923 uden større Besvær ved et Tilsagn fra de paagældende Erhvervs Side, et Tilsagn, som jo findes gentaget i de Indstillinger om en saadan Beskyttelse, som foreligger for Rigsdagen og